

4. Nyilvánvaló értékelési hibák

A felperes azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát vétett akkor, amikor, először is, makroökonómiai szinten választotta meg a módszert, és nem becsülte fel azokat a készleteket, amelyek a tagállamokban ténylegesen felhalmozódtak, másodsor pedig akkor, amikor a felek egyéni érveit értékelte, nem vette figyelembe azokat a sajátos és objektív körülményeket, amelyek között a Litván Köztársaságban a tejágazatban a nemzeti készletek felhalmozódtak.

(¹) A Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz történő csatlakozásával összefüggésben a cukortól eltérő mezőgazdasági termékek többletkészleteinek meghatározásáról és e készletek felszámolásának pénzügyi következményeiről szóló, 2007. május 4-i 2007/361/EK bizottsági határozat (az értesítés a C(2007) 1979. számú dokumentummal történt) (HL 2007., L 138., 14. o.).

2007. július 9-én benyújtott kereset – Air One kontra Bizottság

(T-266/07. sz. ügy)

(2007/C 211/101)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Air One SpA (képviselők: M. Mercola és P. Tiotti avvocati)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a közszolgáltatási kötelezettségekről és egyes Szardíniába vezető és Szardíniából induló útvonalokról szóló, 2007. április 23-i B (2007) 1712 bizottsági határozatot, amennyiben az megköveteli az olasz kormánytól, hogy az érintett közszolgáltatási kötelezettségeket (KSZK) elfogadó légitfuvarozók számára engedélyezze a Szardínia és a kontinens közötti útvonalak üzemeltetését függetlenül attól, hogy az elfogadásra a nemzeti jogszabályban megállapított 30 napos időszak lejáratát követően vagy azt megelőzően került sor (a határozat 1. cikkének a) pontja);
- A Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az EK 230. cikk (4) bekezdése alapján kéri a közösségi légitfuvarozók Közösségen belüli légi útvonalakhoz jutásáról szóló, 1992. július 23-i 2408/92/EGK tanácsi rendelet 4. cikke alapján a közszolgáltatási kötelezettségekről és egyes Szardíniába vezető és Szardíniából induló útvonalokról szóló, 2007. április

23-i B (2007) 1712 bizottsági határozat 1. cikke a) pontjának megsemmisítését.

Keresetének alátámasztására a felperes az alábbi indokolásra hivatkozik:

– Nyilvánvaló téves értékelés, illetve logikátlan és ellentmondásos indokolás. A felperes keresete szerint először is a Bizottság – azzal, hogy előírta az olasz kormányának, hogy az érintett közszolgáltatási kötelezettségeket tiszteletben tartani kívánó légitfuvarozók számára engedélyezze a kérdéses útvonalak üzemeltetését attól az időponttól kezdve, amikor értesítették a fenti szolgáltatások nyújtásának megkezdésére vonatkozó szándékukról, illetve az értesítés elküldésének időpontjától akár a nemzeti jogszabályban megállapított 30 napos időszak lejáratát követően, akár azt megelőzően – az indokolás és az érintett közösségi szabályok indokolása és célkitűzései fényében helytelenül értékelte az olasz kormány által bevezetett rendszert. A felperes különösen arra hivatkozik, hogy a 2408/1992 rendelet 4. cikke kötelezi a tagállamokat, hogy a területi folyamatosság célkitűzését a közszolgáltatási kötelezettségek bevezetésével érjék el, amelynek ugyan a közösségi belüli útvonalak tekintetében kivételt képeznek a közösségi áruszállítók szabad piacra jutásának elve alól, azonban tiszteletben tartják az arányosság elvét, és ezért a lehető legszűkebbre korlátozzák a kizárólagos jogosultságok és/vagy pénzügyi ellenszolgáltatások engedélyezését. A felperes véleménye szerint az olasz kormány maradéktalanul megfelelt a közösségi szabályozás szellemiségének, tekintettel arra, hogy a KSZK-megállapítási eljárás első szakaszának végleges megszüntetése:

– ösztönzi az ajánlatok benyújtását a fuvarozók részéről, és az érintett közszolgáltatási kötelezettségek odaítélését az állam részéről a fent említett első szakasz során,

– korlátozza a második szakaszra történő áttérés lehetőségét, amelynek során a kormány ajánlattételi felhívással köteles kizárólagos jogot adni annak lehetőségével, hogy felelősséget vállaljon az érintett pénzügyi ellenszolgáltatásért.

– Ezenfelül nyilvánvaló – ellentétben azzal, amit a Bizottság egyúttal állít – hogy a közszolgáltatási kötelezettségekkel terhelt légitfuvarozók közötti versenyre nem kerülhet sor úgy, mint a közszolgáltatási kötelezettségektől mentes útvonalakon. Ezért a KSZK-rendszerek előfeltétele, hogy a kérdéses útvonalakat olyan mértékben jellemezzék jövedelmezőségi problémák, hogy egyetlen fuvarozó sem választaná azt az útvonalat olyan módon, hogy az szokásos piaci körülmények között megfeleljen a közérdeknek, ennek megfelelően védelmi mechanizmusok bevezetésére van szükség a jó és megbízható fuvarozók tekintetében.

– A felperes azt állítja továbbá, hogy a Bizottság által előírt szabályozási keret hátrányosan megkülönböztető, mivel az első szakaszban a közszolgáltatási kötelezettségek elfogadására vonatkozó kötelező időszak eltörlése elsődlegesen a jelentős piaci erővel rendelkező fuvarozók számára biztosít előnyt azzal, hogy az időszak lejáratát követően lehetővé teszi számukra az ajánlattételt a KSZK-útvonalakra, amikor a versenytársak már megtették ajánlataikat, aminek elsődleges célja e versenytársak piaci részesedésének megszerzése.

- Végül a felperes véleménye szerint a Bizottság érvelését jogi tévedés érvényteleníti, amely a közszolgáltatási kötelezettségek megállapítására vonatkozó eljárás jellemzőihez kapcsolódik. E tekintetben a felperes előadja, hogy a lezáratlan időszak alkalmazása azzal a hatással jár, hogy korlátlanul meghosszabbítja az eljárás első szakaszát, amely logikátlan, valamint ellentmond a Bizottság nyilatkozatának abban az értelemben, hogy a közszolgáltatási kötelezettségek megállapítására vonatkozó eljárás, bár egységes, két szakaszból áll.

2007. július 23-án benyújtott kereset – Martin kontra Parlament

(T-276/07. sz. ügy)

(2007/C 211/102)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Hans-Peter Martin (Bécs, Ausztria) (képviselő: É. Boigelot ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Parlament főtítkárnak 2007. május 10-én hozott és 2007. május 14-én közzétett határozatát, amelyben megállapítja, hogy bizonyos összeget jogosulatlanul fizettek ki a felperesnek, és hogy az európai parlamenti képviselők költségeivel és juttatásaival kapcsolatos szabályozás 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően ezt az összeget a felperesnek vissza kell térítenie;
- az Elsőfokú Bíróság, amennyiben szükséges, semmisítse meg az Európai Parlament Pénzügyi Főigazgatósága főigazgatójának 2007. június 13-án hozott, az említett 2007. május 10-i határozat végrehajtásáról szóló határozatát, amelyben felszólítja a felperest a fent említett összegek megfizetésére vagy arra, hogy e határozat elfogadásától számított harminc napon belül terjesszen elő egy, a tartozása kiegyenlítésére irányuló, a Parlament által elfogadott írásbeli tervet;
- az Elsőfokú Bíróság, amennyiben szükséges, és adott esetben semmisítse meg az eljárás folyamán korábban hozott határozatok végrehajtásáról szóló valamennyi határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság mindenestre az alperest kötelezze az eljárási költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes európai parlamenti képviselői minőségében kapott titkársági költségterítéssel kapcsolatos vizsgálatot követően az OLAF – megállapítva bizonyos szabálytalanságokat – jelentést készített. E jelentés alapján a Parlament főtitékára 2007. május 10-én meghozta a megtámadott határozatot, amelyben megállapította, hogy a felperesnek a részére jogosulatlanul kifizetett összegeket az európai parlamenti képviselők költségeivel és juttatásaival kapcsolatos szabályozás 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően vissza kell térítenie.

Keresetének alátámasztására a felperes négy jogalapra hivatkozik.

Az első jogalapját az európai parlamenti képviselők költségeivel és juttatásaival kapcsolatos szabályozás, különösen annak 14. cikkének és 27. cikke (3) bekezdésének téves és pontatlan alkalmazására alapítja.

Második jogalapját a felperes az általa benyújtott igazoló dokumentumok relevanciájának téves értékelésére alapítja.

Ezenkívül a felperes hivatkozik az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ megsértésére, valamint az arányosság elvének és a megkülönböztetésmentesség elvének a megsértésére alapított jogalapra.

Végül a felperes a kontradiktórium eljárás elvének és a védelemhez való jognak a megsértésére alapított jogalapot hoz fel.

⁽¹⁾ HL L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74–121. o.

A Közszolgálati Törvényszék F-2/06 sz., Luigi Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2007. május 17-én hozott végzése ellen Luigi Marcuccio által 2007. július 18-án benyújtott fellebbezés

(T-278/07. P. sz. ügy)

(2007/C 211/103)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Fellebbező: Luigi Marcuccio (Tricase, Olaszország) (képviselő: G. Cipressa ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága